

LIBER PRIMVS

Perge modo atq; hic te reginæ ad limina perfer
 Nanq; tibi reduces socios: classemq; relatam
 Nuncio: & ia tutū versis aquilonibus actam
 Si frustra auguriū vani docuere parentes
 Aspice bisfenos lætantes agmine cygnos
 Aetherea quos lapsa plaga iouis ales aperto
 Turbabat cœlo nunc terras ordine longo
 Aut capere aut captas iā despectare vident
 Vt reduces illi ludunt stridentibus alis
 Et cœti cinxere polum: cantusq; dedere:
 Haud aliter puppesq; tuæ: pubesq; tuorum
 Aut portū tenet: aut pleno subit hostia velo.
 Perge modo: & q̄ te ducit via dirige gressum
 Dixit & auertens roscæ ceruicerefultit
 Ambrosiæq; comæ diuinū vertice odorem
 Spirauere pedes vestis defluxit ad imos

uisus. lipote ē. i. carus. Coelestibus. fm Pytag.
 & Plat. qui affirmant viuos superis: mortuos
 vero inferis caros eē. Vñ de pallante Nil iam
 mortalibus vllis debentē. Contra vero vos o
 mibi manes este boni. q. f. a. v. Vitales qui
 bus viuimus. nā reciprocus spūs vita est. Hic
 Iuppiter quo constant oia dicitur αεϋρ τῆς
 ζωῆς. i. a. vita. Tyriā. a. colonis: Adueneris
 v. Hysterologia. Perge mo. q. d. hæc tibi so
 la sit cura. Nā naues libertate sunt. Reduces.
 bi sunt qui picula euadunt. Versis. nā qui
 italiā tendētibus aduersi erāt: nauigantibus in
 africā sunt p̄peri. Ni frustra. vt cōfirmaret
 æneæ errorem ne diuinando dea credere. est
 autē vani parentes. i. vanū auguriū p̄ bypalla
 gem vel vani parentes qui res falsas & vanas
 docent. & sic ostendit multos decipere augu
 ria. Alii dicunt ad nimium affectū parentū p̄tine
 re quo etiā vana docēt filios: Cygnos: hos
 nauib; aquilā tēpestati cōpat. In auguriis at n̄
 solū aues cōsiderant: sed volatus in p̄pētib; &
 cantus in desicibus quia nō omnes nec omni
 bus dant auguria. Columbæ nō nisi regibus
 quia nunq̄ singulæ volant vt reges nunquā

soli sint: vnde in. vi. posuit regis auguriū. Cygnis dant solum nauis vt apparet in ornithogonia. Cygn⁹
 in auguriis nauis grauissimus ales. Hunc optat semp quia nunq̄ mergit vñdis. Lætantes. post picu
 lum. Agmine. impetu. s. volandi. Iouis ales. aquila q̄ dicit̄ dimicanti illi cōtra gigātes fulmina mini
 strasse: hoc fingit̄ quia natura nimij ē calor: vt oua quib; incubat possit coquere: nisi admoneat gagatō
 lapidē frigidissimū. Hinc Luca. Foeta tēpestata sub alite saxa. Capere. eligere. Stridentibus. a. signum
 auguriū ē. Cœtu. aues collilōgioris: teste Plinio: aut recto ordine volant: vt sequēs pōdus capitis cau
 da p̄cedētis sustentet: vñ sape prima laborās relicto loco efficii postrema. Aut in cœtu se oēs inuicē sub
 stinent. Hoc volatu litteras qualdā imitant. Luc. Et turbata perit dispersis littera pēnis. Cantus. alusit
 ad nauas. Puppis: naues per synecdochē. Hostia p̄ portu posuit: sed proprie exitus fluuiorū sunt.
 Auertentes se. i. cū auerteret vt tum prora auertit. Roscæ. pulchra. Ambrosiæ aut diuinæ: aut am
 brosia oblata. Spirauere. Exalauere. Defluxit. quia dixerat Sinus ellecta flu.

DO. Europa atq; asia. tacuit de africa quia in ipa erat. ven; aut sermone interruptit: vel qa norat cur
 ta: vel qa nō libeter audiebat: vel quia maturādū: qm̄ an noctē via mōstrāda erat. Quisquis es ad huc
 veluti cū ignoto loquit̄. Haud equidē. oportet te diis carū eē: qm̄ carbaginē veneris. Hæc verba oim
 spondebat effectū de quib; coquestū erat. Nā & noticiā sui & celebritatē & humanitatē pollicet̄. Per
 ge. hortant̄ ne redeat ad suos vt p̄posuerat: sed eat carbaginē. Nāq; tibi. demit sollicitudinē de sociis
 saltē illoz augurio nunciās. Ni frustra a. v. d. p. ordina sic: ni vani fuere p̄ntes. i. maioces n̄i: & frustra
 nos docuerunt. Bisfenos. numero nauū coequant̄ q̄s æneas putabat opp̄ssas. Aethera quos vt
 cygni post pturbationē illatā ab aquila liberati suo ordine læti volātes terrā captā petunt: sic tui a tēpesta
 te crepti tui sunt. Et q̄ t. v. ne ille diceret nō noui iter. Et vera in cœsu p. d. cōplectis q̄ voluit dimisit
 loctū & instructū. & plurimis signis se manifestauit & splēdore & odore & deflexu vestis. Ambrosiæq;
 o. sic eius comæ se effuderāt: vt putarent̄ ambrosia: qua mulieres in vngentis admiscēt perfusa.

CHRI Europa. ab europa Agenoris filia quā Iuppiter sub forma tauri rapuit: & p̄ mare trāsuexit
 Hora. Vxor inuictū iouis eē n̄ctis Mitte singultus bene ferre magnā Disce fortunā tua sectus orbis no
 mina ducet. Qui adueneris. p̄ sape relatiū & vim suā retinet & qa significat: sed tūc subiūctiuo iungit̄
 vt hic qui adueneris. i. qa adueneris. Sic Plaut; Aut qui cōfidētior iuuetus mores qui sciat qui hoc no
 ctis sol; ambulē. Vani. nō qui sint vani: sed qui eēt si frustra docuissent. Sic Hora. At tu nauta vagene
 parce malign; barex; O. & c. m. p. d. Id est q̄ esles malign; si p̄ceres. Bisfenos. poetice: Nam oratores
 nō ponunt hæc noia p̄ numerabilib; nisi cū noibus caretib; singulari: vt senas lras binas nuptias. Cy
 gnus. græcū est nome. latine d̄r olor. de hoc in buc. Ioui ales. iō astra Iouis armiger d̄r teste Acrone: qa
 cū titanib; pugnatur; bonū auguriū ab ea accepit Iuppiter. alii dicunt eā aquilā in vexillo habuisse: quæ
 cōsuetudo aqud cretensēs māsit: & inde ad troianos hoc signū trāstulisse teucrū: inde in italiā in duxisse
 aneā. p̄pterea; romanos aquilā Ia vexillis; habuisse. Refert̄ p̄terea Plinius aquilā solam ex aibus flu
 mine: q̄ a Ioue mitti fingunt poeta: nō tangit̄: sicut ex piscibus solus vitulus marinus & ex arborib; so
 la laurus fulmine nō tangit̄. Quapropter & Tyberiiū imperatore: quoniā fulmina vebementer timebat
 semp turbatiore cœlo laureā coronā in capite gestabat. Alii dicūt aquilam ideo in tutela Iouis esse qui
 ather est: quoniā nulla auis altitudine volatus; p̄pinq̄ior ætheri accedit. Ales fm Lactantium in formi
 nino genere pro malo augurio ponit. Horatius. Mala soluta naue exit alite: In masculino vero p̄ bono.

Agros
 Iouis ab
 Capere
 Puppis
 Ambrosia
 Bisfenos
 Iouis
 Ales